

Laudato si Wees geprezen.o Heer

Leden van de Staten generaal.

“De gevolgen van de klimaatverandering nopen tot forse investeringen en innovaties in duurzame energiebronnen, zoals wind, water en zonlicht. Afspraken over een betaalbare en schone energie zijn vastgelegd in het energieakkoord... en het is nog goed voor het milieu ook.” Drie zinnen sprak de koning over de grootste bedreiging voor het menselijk bestaan. Drie hele zinnetjes gingen er over de stand van de ecologie. Maar wat de oorzaak is, wat het betekent voor de mens en wat ons aandeel daarin is, daarover hoorden we niets.

Gelukkig hebben we een paus die echt oog heeft voor wat er leeft. Hij schreef een lange brief, een encycliek, over onze ecologische huishouding, over de stand van de aarde en al wat er op is. En wat blijkt: wij kunnen niet meer wegkijken of wegpolderen. Want, zegt hij: Het gaat over 'ons gezamenlijk huis'.

“Nooit hebben wij dat huis zo mishandeld en verwond als in de laatste twee eeuwen!”

Hij wijst dan op de wegwerpcultuur, de waterproblematiek, het CO2-probleem en de opwarming van de aarde. We lezen dat het vissenbestand in de zee in no time bijna gehalveerd is. Wat zich in miljoenen jaren heeft gevormd aan grondstoffen zoals olie en ertsen of regenwouden wordt in nog geen 100 jaar helemaal opgeslorpt.

Zoals een stel hooligans een kroeg kunnen verbouwen, zo doen wij dat met Gods schepping. **De oorzaak is onmiskenbaar deze: Er is een kolossale kloof ontstaan tussen de mens en de schepping.** Wij verstaan de natuur niet meer, de gang der seizoenen. Het moet iedere dag mooi weer zijn. We moeten het maximale uit de aarde sleuren en wat we niet kunnen gebruiken spuiten we dood.

Ondernemingen halen olie uit Afrika en de afval-diesel vol gif en verderf storten wij in Afrika terug met goedkeuring van hun regeringen. Waar denkt u dat het afvalwater van mevrouw Kroes gedumpt werd?

Daarom pleit de paus voor een radicale inkeer en omkeer.

Het is geen verwijt van de paus aan ons, zoals wij hier vandaag bijeen zijn: hij heeft het over het wereldgeweten.

De paus noemt zijn schrijven: Laudato si naar de beginwoorden van het Zonnelied van Franciscus van Assisi: Laudate e benedicete, mi Signore.

We weten allemaal hoe Franciscus van Assisi iedereen en alles liefhad. Hij zag de kloof die er in ons bestaan is gegroeid en hij wil die overbruggen. Hij hoorde vanaf het kruis van San Damiano de oproep: Zie je hoe mijn huis vervallen is? Ga en herstel mijn huis. Het duurde even voordat bij hem het kwartje viel. Maar toen ging hij de wereld over, overtuigd van Gods liefde voor de mensen die hij tastbaarervaarde in de schepping. Daarom wordt er verteld dat hij tot de vogels sprak en dat hij een wolf kon temmen. Hij straalde liefde en vriendschap uit waardoor hij kloven wist te overbruggen.

De paus zegt in zijn brief nog iets: De verloedering van moeder aarde gebeurt vooral door degenen die rijk en machtig zijn en gaat ten koste van de armen. Hier benoemt hij **de tweede, grote kloof**: de kloof tussen rijk en arm, de kloof tussen de mensen: de kloof tussen de rijke vrek en de arme Lazarus. De kloof tussen Monsanto of TTIP en de gewone burger die niets te zeggen heeft.

Franciscus ontmoette een melaatse. Hij keek in zijn ogen en ~~zag~~zag een mens, vol ellende, maar met een smeekbede om mededogen. Dat opende bij Franciscus de ogen. Hij had de kloof met zijn medemens overbrugd.

Sterker nog: Hij ging op eigen risico naar de moslims om te proberen de gevechten, de haat te overwinnen. Hij, die in staat was kloven te overbruggen kwam bij de sultan veiliger dan de Verenigde naties kunnen garanderen.

Er is vandaag de dag nóg een grote kloof zegt de paus: **een kloof tussen de mens en God**. Daarop wijst ook Mgr. de Korte. De God, die liefde is moet sterker in het licht komen. We zijn bijzonder binnenwerelds gericht; kapitaal, winst, consument, productie. Allemaal dingen. Zijn wij nog dankbaar voor ons eigen bestaan? Durven wij ons leven in een religieus perspectief te plaatsen? Durven wij, verseculariseerden, durven wij ons open te stellen voor de liefde van de Vader die ons helpt de kloven te dichten? Daar is lef voor nodig. Franciscus bracht God bij de mensen, bracht mensen naar God. Daaruit volgt het respect voor alles wat leeft. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Weet je nog: Stil maar, wacht maar . . De tijd van wachten is om. Daarom....

25 september 2016